

‘Oefening baart kunst’ gaat niet op voor de lange-termijn uitkomsten na fractura antebrachii bij kinderen

K.C. Roth, L.W. Diederix, M. Reijman, J.A.N. Verhaar, J.W. Colaris

Erasmus MC-Sophia

Inleiding en vraagstelling

Wanneer een kind zich presenteert op de spoedeisende hulp met een fractura antebrachii, dient een arts goed voor ogen te hebben of er een hoog risico bestaat op het ontwikkelen van een functiebeperking, met name in pro-supinatie. Een eerdere studie toonde dat een re-fractuur, een diafysaire fractuur en minder fysiotherapie waren geassocieerd met een beperking in pro-supinatie bij korte-termijn follow-up. Het doel van deze studie is om te achterhalen welke factoren zorgen voor een functiebeperking na een fractura antebrachii bij kinderen op de lange termijn.

Methode

Prospectieve multi-centre studie, waarin 410 kinderen, die zich tussen 2006-2010 presenteerden met een fractura antebrachii werden geïncludeerd om de functionele uitkomsten met lange-termijn follow-up te bestuderen. Multivariate logistische regressie werd verricht om de relatie tussen beperking in pro-supinatie en klinisch-relevante factoren te analyseren.

Resultaten

Er werden 76.8% van de 410 patiënten geïncludeerd voor lange termijn follow-up van gemiddeld 7,2 ($\pm 1,4$) jaar. Op de lange termijn waren de factoren: complete fractuur (Odds Ratio (OR) 10,6); greenstick fractuur (OR 9,5); primaire behoefte voor repositie (OR 2,4); re-fractuur (OR 1,9); en grotere primaire angulatie (OR 1,02 per graad) statistisch significant geassocieerd met een beperking in pro-supinatie van $\geq 15^\circ$.

Conclusie

Bij kinderen met een fractura antebrachii zijn re-fracturen, de primaire behoefte voor repositie, het type fractuur en de ernst van de primaire angulatie geassocieerd met een functiebeperking op de lange termijn. Fysiotherapie levert bijdrage in winst in functie op de korte termijn, echter ‘Oefening baart kunst’ gaat niet op voor de lange termijn.